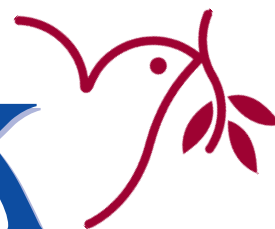

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírnök

2012. március 11.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CVI. ÉVF. 11. SZÁM

Kettős ünnep Hajdúszoboszlón

A nagyváradi-belvárosi baptista gyülekezet énekkara

Az egyházi év első vasárnapján evangelizációval egybekötött hangversenyre várta az érdeklődőket a hajdúszoboszlói baptista gyülekezet a

helyi művelődési központba 2011. november 27-én. Miután a helyi gyülekezet lelkipásztora, Komáromi Tibor köszöntötte a nagy számban részt vevő vendégsereget, a Sámson című oratórium előadására került sor a Nagyvárad-belvárosi Baptista Gyülekezet ének- és zenekara tolmácsolásában prof. Bokor Barnabás karnagy vezényletével. Az összekötő szöveget Albert István Zsolt paptamási lelkipásztor ismertette. (Folytatás a 83. oldalon)

Bemerítés Rákoscabán

2011. november 27-én és 2012. január 22-én nagy örömmel gyűltünk össze a Rákoscabai Baptista Gyülekezetben. Bemerítéseknek, élő igehirdetéseknél lehettünk tanúi, valamint öt testvérünk Krisztus testébe való betagozódását ünnepeltük ezen a két vasárnapon.

November 27-én Kissné Fink Zsuzsanna és Halász Levente merítkezett be.

Kissné Fink Zsuzsanna már gyermekkorától ismerte Istent katolikus szüleinek köszönhetően, a hit számára nem volt kérdés. Családja néhány éve nagyon nehéz körülmények közé került, ekkor felismerte, hogy a helyzetükön csak Isten tud javítani. Jézushoz imádkozott, és néhány napon belül megérkezett a segítség. Ekkor Zsuzsanna számot vetett, felismerte és megvallotta bűneit az Úrnak, és bocsánatot nyert. Ettől kezdve egyre többször olvasta a Bibliát. Isten azóta is formálja és csiszolhatja őt. Úgy érzi, élete most már sokkal derűsebb és

nyugodtabb, mert „az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm”. Gyülekezetünket a Baptista Teológiai Akadémián folytatott tanulmányain keresztül ismerte meg. Az a lelkiület és befogadókészség, amit közösségünkben tapasztalt, maradásra készítette. A nagy távolság ellenére is részt vesz az istentiszteleteken, amikor csak teheti, és énekkarunknak is aktív tagja.

Szintén katolikus családból érkezett gyülekezetünkbe Halász Levente, aki barátnőjén keresztül ismerte meg közösségünket. Isten közelségét egyértelműen érezte az istentiszteleteken, és a közösség szeretete is vonzotta. Gyermekkorától tudatában volt, hogy Jézus Krisztus megváltotta a bűneiből. Azonban azt gondolta, hogy majd ha jó ember lesz, akkor fog a mennybe kerülni. Itt értette meg, hogy Isten más mércével mér. Istennel való kapcsolata a nyári ifjúsági táborban kezdett megváltozni.

(Folytatás a következő oldalon)

Egy gondolkodni és ítélni képes nemzedéket kell újra felnevelni.
(Joseph Kentenich)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Mivel nem ítélkeznek hamarosan a gonosz tettek fölött, azért van tele az embereknek a szíve gonosz törekvésekkel, úgyhogy a vétkek százszor is követhet el gonosztettet hosszú időn át. De én mégis tudom, hogy az istenfélőknek lesz jó dolguk, mert ők félik.” (Példabeszédek 8,11-12)

A HÉT GONDOLATA

A teremtés Isten által lett jó. Nélküle olyan, mint a gazdátlan ház, amelyen látszik, hogy egykor milyen szép lehetett, de most a pusztulás nyomai fedezhetők fel mindenhol. Mindez elkésztő, ha nem vesszük figyelembe, hogy csak a földön történhet. Mi azonban tudhatjuk, hogy az istenfélőknek lesz (újra) jó dolguk, mert ők félik! (Paróci Zsolt, Bodrog)

A HÉT GYAKORLATA

Határozd el, hogy csak azért is jóra törekszel, csak azért is ragaszkodsz a becsülethez, csak azért is kedves leszel, bárkik is vannak most felül!

A HÉT IMÁJA

Uram Istenem, ne engedd, hogy bármikor azt mondjam, hogy nem érdemes téged követni! Ámen.

Te vagy nekem a túlsó part Bőjt háromperces vasárnapra

Régi legenda szerint a nyáját őrző pásztor a nagy folyam partján üldögélt a világ végén. Időnként, amikor a folyón túlra vetett egy-egy pilantást, lejátszott pásztorsípján egy szép dallamot. Átküldte azt a túlsó partra.

Egy este a Halál átjött a nagy folyamon, s megszólította: Nem félsz? – Ő nyugodtan válaszolt: Miért félnék? Sokszor pillantottam át oda a túlsó partra, sejtem, mi vár odaát.

(Folytatás a 85. oldalon)

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Március 10-én**, szombaton 19 órakor „Minden lélek dicsérje az Urat!” címmel a Wesselényi utcai gyülekezetben (Budapest VII., Wesselényi u. 53.) **jótekonysági koncert lesz a Keresztény-Zsidó Párbeszéd javára**. Fellépő művészek, kántorok, kórusok: Meláth Andrea Liszt-díjas opera-énekes, Fekete László főkántor, Neumark Zoltán zongoraművész; az Országos Rabbiképző-Zsidó Egyetem Goldmark Kórusa, szólisták: Biczó Tamás kántor, Fekete László főkántor, Tóth Emil főkántor, karnagy: Ádám Mária; a Baptista Központi Énekkar, karnagy: Oláh Gábor.

♦ Figyelem!

Hetényi Attila zsolnárokról szóló március 11-i újpesti előadása betegség miatt **elmarad**, később kerül megtartásra.

Mindent eldönt

Az alkalom istentisztelet
vagy hamis pótlék igaz helyett?
Álarc mögött a gyűlölet;
mindent eldönt a Szeretet.
S gyűlölt bűn a képmutatás,
cél vesztett hazug öncsalás.

Sorrend

Először Tőle kell kapni
attól Ki kincsekben gazdag:
koldus-szív hogy tudna adni,
ha nem vetett, nem arathat.
De a kapott égi kincssel
jó sáfárként gazdálkodhat.

Túlsó parton túlra

Tenger borította
rögös, köves földön
hol nincs állandóság
s minden rendíthető:
járható úttá lett
Krisztus Jézus az Út,
de szerpentinútja
csendes búvó patak
túlsó parton túlra
égi lépcsőt mutat...

Venyercsán László

Bemerítés Rákoscabán (folytatás a címloldalról)

Egy imádság után hatalmas boldogság és valami leírhatatlan érzés vette hatalmába, amiről többekkel beszélgetett a gyülekezetben, és ráébredt, hogy ő valójában megtért, és Jézus Krisztust elfogadta Megváltójának. Most már bizonyossága van afelől, hogy a mennyben biztos a helye.

Az istentiszteleten ifj. László Gábor, gyülekezetünk lelkipásztora hirdette az ígét Az apostolok cselekedetei 8,26-40 alapján, és ő végezte a bemerítéseket is. Igézhirdetésében kifejtette: a bemerítés annak a megtapasztalásnak a kiabrázolója, hogy Jézus vére lemosa az ember összes bűnét a megtérésben. Minden bűntől megszabadít bennünket. Így a bemerítés arról való tanúságtétel, hogy mindaz, ami Jézussal megtörtént értem és az egész világért, az velem is megtörtént Jézus által, aki szenvedő szolgaként halt meg a világ összes bűnéért.

A bemerítkezőkért Nagy István és ifj. László Gábor lelkipásztor testvérek imádkoztak, hálát adva értük és áldást kérve életútjukra.

Ismét bemerítési alkalmat ünnepelethettünk 2012. január 22-én. Tóth Gergelyt és feleségét, Tóthné Dári Évát egy újabb megtérő követte, Kertész Vivien.

Vivien a gyülekezetünkben nőtt fel, baptista családban. Gyerekkorában arról álmodott, hogy hall majd egy igeverset vagy éneket, ami arra ösztönzi, hogy átadja életét Jézusnak. Végül három éve volt egy álma az Úr Jézus visszajöveteléről. Tudta, hogy ő még nincs készen arra, hogy Krisztus előtt megálljon, mikor felriadt álmából, azért imádkozott, hogy ne kelljen elkarhoznía, valamint hogy olyan eszköz lehessen Isten kezében, aki sokakat hozzá tud vezetni. Békessége lett az ima után, de a sátán sajnos elhitette vele, hogy még sokat kell tennie azért, hogy valóban megtérhessen. Isten azonban kegyelmes volt Vivienhez is, és megmutatta neki, hogy a kegyelemért nem kell megdolgoznia, csak el kell fogadnia. Azóta sokkal jobban tud Istenre figyelni, és tudja, hogy rá mindig számíthat, ő vele van.

Tóthné Dári Éva egyik testvérnőnk unokáján keresztül ismerte meg gyülekezetünket. Nagyon megérintette őt, hogy ismeretlenül is ilyen sok szeretetet kap a közösségtől. Egy pantomim-előadás közben szembesült a bűneivel. Elkezdett a törekvők órájára járni, de még mindig kételkedve fogadta Isten ígétét és Jézus jelenlétét is. Aztán úgy döntött, próbát tesz: kéri Istent, hogy

szabadítsa meg őt bűneitől, és akkor követni fogja őt. Aztán sorozatos csodák történtek az életében: Istentől megkapta a férjét, akivel Isten színe előtt fogadhattak örök hűséget egymásnak, majd a kislányukat, Pankát is, akit följánlottak Istennek, és hitben szeretnének fölnevelni. Istenkeresők óráján, miközben értetlenül állt afelett, hogy hogyan lehet az, hogy a többiek nem értik Isten szavát, ráébredt, hogy ő már érti, és ő már hiszi az Ígét.

Tóth Gergely nem hívó családban nőtt fel, de mindig tudta, hogy „ő más-képp gondolkodik”. Feleségével néhány éve kezdett gyülekezetünkbe járni. Nagyon tetszett neki a családias légkör és a számára is érthető, közvetlen istentisztelet. A törekvők óráján kezdett el hinni. Azonban nagy problémát jelentett számára, hogy azt gondolta, ő nem méltó Jézus befogadására. Isten folyamatos próbák elé állította, de mindig adott erőt a győzelemhez is. Felesége és kislánya nagy megerősítést jelentenek neki. Elérkezett az idő számára is, befogadta Jézust a szívébe.

A bemerítést ifj. László Gábor végezte, az ígét pedig Hegyi László testvérünk hirdette. Szintén az etióp kincstárnok és Fülöp találkozásának története alapján beszélt az igazi Szentírás-olvasásról és annak megértéséről. Ez az, amikor a szenvedés által tanuljuk azt, amit olvasunk, amikor az életünkben megjelenik valami, amit az Írásból ismerünk. Ha pedig megértjük az Ígét, ahogyan Fülöp is tette, következhet az élő igézhirdetés, amikor a víz alá merítésben maghalunk, és feltámadunk egy új életre.

A bemerítkezőkért László Gábor, Nagy István és ifj. László Gábor lelkipásztorok imádkoztak.

Mindkét bemerítési alkalmon az énekkar szolgálatai mellett ifjúságunk is megörvendeztette énekeivel a gyülekezetet.

Mocanné Lázár Éva

Kettős ünnep Hajdúszoboszlón (folytatás a címloldalról)

Az ünnepi alkalom üzenetét *dr. Mészáros Kálmán*, a Magyarországi Baptista Egyház és a Magyar Baptisták Világszövetségének elnöke tolmácsolta. Igehirdetésében Sámson történetét idézte a Zsidók 11,32 alapján, a Biblia hithősei között említve őt. Kiemelte, hogy bár Istennek volt szentelve születésétől fogva, mégis eltékozolta képességét, lehetőségeit és ajándékait. Élete végén azonban mégis megadott számára, hogy magába szállva belássa súlyos vétkeit, és Istentől kért lehetőséget a jóvátételre. Jézus második eljövételére várva nekünk is sürgősen rendezni kell életünket, amíg nem késő! – hangsúlyozta az igehirdető. Az alkalom *Kovács Lajos* vámospércsi lelkipásztor imádságával zárult. E jelentős eseményről a *Hajdúszoboszló Városi Lap* egy interjú keretében számolt be, amelynek lényegét emeljük ki a következőkben:

– Az Úr megjelenésére emlékezünk ezen a kettős ünnepen – mondta Mészáros Kálmán egyházelnök. Egyrészt hátratekintünk Jézus első eljövételére, és arra az ígéretre, hogy ismét eljön, és magához vesz bennünket. Ennek a kettőnek a feszültségében, e két időpont között telik mindennapi életünk. Nagyön jó, ha föltekinthetünk Valakire, aki biztosít arról, hogy az emberi élet több, mint az a néhány évtized, amit a földön eltöltünk, mert Isten örökkévalóságra teremtett bennünket. Ennek alapja Jézus Krisztus, aki a mi bűneinkért meghalt a kereszten, és harmadnapon feltámadva élő reménységet gyújtott a szívünkben.

A maihoz hasonló kiemelkedő pillanatok és ünnepi alkalmak összekötnék bennünket nyelvi, kulturális és politikai határokon túl is. Ez az egész világ ünnepe. Előretétele az a boldog reménységünk, hogy Jézus Krisztusban helyünk van a mennyben. Még ha szomorúsággal, sok fájdalommal nézünk is szembe nagyon

sokszor, van vigasztalás. Örömteli várakozásban vagyunk. Nem a bizonytalanságba, az ismeretlenségbe és a semmibe révedünk, mert hitünk Istennek a Bibliában rögzített konkrét ígéretein nyugszik.

Évszázados múlt, széles repertoár. A nagyvárad belvárosi baptista templom ének- és zenekara az ismert kórusművek mellett a karnagyuk, Bokor Barnabás által írt Sámson című oratóriumot adta elő a paptamási gyülekezet kórusával kiegészülve.

– Amatőr együttes vagyunk néhány profi énekessel, egy-két zenét tanuló fiattal – mondta a mű szerzője. Hetente egy-két próbát tartunk, olyan darabokat tanulunk, hogy a kórus tagjai is szórakozzanak, de szórakoztassanak másokat, illetve azért, hogy neveljünk. Repertoárunk mintegy 200 műből áll. A kórus 50, a zenekar 20-23 tagú. Igyekszünk bevonni a fiatalokat – mondta el kérdésünkre Bokor Barnabás, aki több mint 40 éve áll az ének- és zenekar élén.

– Milyen múltra tekintenek vissza?

– Gyülekezetünk 1985-ben ünnepelte a 100. évfordulót. Mindjárt a megalakulás után létrehozták az énekkart, nem sokkal később a zenekart.

– Hogyan született a Sámson?

– A Sámson körülbelül három évtizede, két esztendő alatt íródott. Akkoriban volt két olyan vezető énekesünk, aki kitűnő Sámsonnak, illetve Delilának ígérkezett alkatra és hangra. Azóta már nagyon sokszor előadtuk. Másfél éve felújítottuk, ez a hetedik előadása. Legutóbb márciusban Vámospércsen mutattuk be.

L. Szotter Ibolya
Hajdúszoboszló Városi Lap

A Sámson oratóriumot a szerző, Bokor Barnabás karnagy vezényelte

Presbiteravatás Jánoshalmán

„Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!”

Február 19-én, vasárnap délelőtt ismét együtt lehettünk, együtt örülhettünk Urunk akaratának engedelmeskedve Nagy Zsolt gyülekezetünket vezető testvérünk presbitteré avatásán.

Vendégeink voltak: *Marosi Nagy Lajos*, a Presbiteri Tanács elnöke, *Szegedi Tivadar* ügyintéző lelkipásztorunk, *Dóczi Ákos* bajai lelkipásztor mint a déli egyházkerület elnöke, és *Hufnágel Ádám* soltvadkerti presbiter testvérünk.

Alkalmunk levezetésével Marosi Nagy Lajos testvérünk szolgált. Gondviselő Atyánk igei üzenetét Szegedi Tivadar lelkipásztor testvérünk hirdette a János 21,15–19 szakasz alapján. Péter megbízatásának jelentőségét hangsúlyozta az avatott presbiternek és a gyülekezetnek. A Presbiteri Tanács elnökének kérdéseire Nagy Zsolt személyes hangvételű, fiatalos lendületű gondolataival válaszolt, megfogalmazva látását gyülekezetről, misszióról, küldetésről. A mellékelt képen az érte imádkozók és áldást kérők sora balról jobbra: Marosi Nagy Lajos, Dóczi Ákos, *Csaplár József* nyugalmazott lelkipásztor, *Hufnágel Ádám* és Szegedi Tivadar.

Utoljára a köszöntések hangzottak el. *Lukács István* korábbi gyülekezetvezető megnyugvással adta át feladatát ifjú testvérenek.

Kívánjuk, hogy Jézust mint Főpásztort követve tudja Nagy Zsolt legeltetni és őrizni az ő juhait!

Bíró Tibor

Krisztusért járva követségben

Legációk beszámolója
a teológiai akadémián

Régi gyakorlat az intézetünkben, hogy a lelkipásztor szakírányon tanuló teológiai hallgatók a nagyobb ünnepeken gyülekezeti szolgálatokat végeznek az ország különböző gyülekezeteiben, majd beszámolnak ünnepi szolgálataikról. A második félév első tanítási napján, február 8-án került sor a meghallgatásra az intézet dísztermében, teológiai tanárok jelenlétében. Tizenöt hallgató lelkes bizonygatójának lehettünk tanúi a következő sorrendben: *Horváth László* a szlovákiai Szentpéteren és Negyeden szolgált. *Kiss János* a berettyóújfalui körzet négy állomásán prédikált. *Ifj. Molnár József* a jászberényi körzetben töltötte az ünnepeket. *Páfkó Tamás* Békésen élvezte a szolgálat örömeit. *Szöllősi Imre* a nagyvarsányi körzet öt gyülekezetében hirdette az igét. *Jóföldi Szilárd* Komáromban töltötte a legációt. *Fodor Péter* a szekszárdi körzet gyülekezeteibe vitte az evangélium jó hírét. *Vas Zoltán* a mátészalkai körzetben ünnepelte Jézus Krisztus megszületését. *Erdei Sámuel* a galgagutai körzet öt településén tett bizottságot az üdvözítő kegyelemről. *Fülöp Áron* a kiskőrösi körzetben gyakorolta az igehirdetést. *Hetényi Levente* Cseténybe és Zircra vitte a karácsonyi üzenetet. *Kiss Illés* az ózdi körzetben töltötte az ünnepeket. *Milánkovics Dániel* a bajai körzetben szolgált az Urat és a gyülekezeteket. *Horváth Ádám* a kondorosi körzetben dicsőítette az Urat. *Nagy Gergely* az egri körzet állomásain tapasztalta meg, hogy az Úrnak szolgálni jó.

Ahány személy, annyi személyiség. Ki-kinek mentalitásának megfelelően számolt be küldetéséről. A gyülekezetek sem egyformák. Sok érdekes és tanulságos történet hangzott el. Nemegyszer derűséget váltott ki, ahogy a „próféták” saját esetlenségeikről, váratlan körülményekről is számot adtak. Abban azonban egyet mondtak, hogy mindannyian megtapasztalták Isten áldását, vezetését, a fogadó gyülekezetek vendégszeretét.

(Folytatás a következő oldalon)

Karvezetői és kóruskurzus Békéscsabán Ima az ének szárnyán

A Békéscsabai Baptista Gyülekezet 2012. február 24–26. között ötödik alkalommal rendezte meg a karvezetői és kóruskurzust *ifj. Bálint József* testvér szervezésében. Az eseményen a Körösvidéki Egyházkerület több gyülekezete (Gyula, Békés, Dévaványa), a békéscsabai városi egyházak (református, evangélikus, katolikus) énekkarai képviseltették magukat, de három testvér Nagyváradról, és egy testvér Szatmárnémetiből is részt vett a háromnapos képzésen.

A tanfolyam vezetője *Oláh Gábor* karnagy testvér volt, akit *Gellén Christa* testvérnő, a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet karnagya segített munkájában. A karmesterjelöltek *Haydn*, *Mozart*, *Beethoven*, *Schubert* és *Händel* kompozícióira gyakorolták a vezénylest a közel 40 fős alkalmi énekkarral. A tanfolyami énekeket tartalmazó füzetet *Földesi Zoltán* testvér nyomdaja esztétikus kivitelben készítette el.

A fiatal tehetségek a korábbi évekhez hasonlóan a vasárnap délelőtti és délutáni istentiszteletek keretében rendezett záróeseményen a gyülekezet jelenlétében bizonyíthatták alkalmasságukat. *Szűcs Benjámin Ottó* testvér, a Békéscsabai Baptista Gyülekezet lelkipásztora a délelőtti istentiszteleten Dániel könyvének 3. fejezete alapján hirdette Istenünk ígését, kiemelve, hogy Isten megoltalmazza a hozzá hűségesekeket. Bemutatta, hogy a babiloniak – a három izraeli férfi kivételével – az ismert zene hangjára megszégyenítő módon, reflexszerűen buzdultak „imára”, meghajtva térdeiket a király előtt. Napjainkban az Ige igaz tanítása hatására is nehezen hajtunk térdeket, csak kevesen lelkesednek imára gyülekezeteinkben. A sátán pedig, ha nem tudja elkapni azt, akire a fogát fente, mert Isten védelme alatt áll, a sajátjait semmisíti meg, vagyis azokat dobja a tüzes kemetébe. A három ifjú számolt Isten közbelépésével, „mert nincs más isten, aki ki tud szabadítani”. Itt Isten bizottságtételét láttuk a három hűség fiatalember életében, és ez az igaz bizottságtétel, ha Isten tesz rólunk bizottságot – mondta a lelkipásztor.

A délutáni istentisztelet alkalmával lelkipásztorunk az ApCsel 16,22–32 alapján hirdette az igét, rámutatva, hogy az ima és az ének milyen hatalmas fegyver lehet az üdvösség eléréséért folytatott harcban.

Az ünnepségen gyülekezetünk tiszteletbeli taggá fogadta *Oláh Gábor* testvért, és egy erről szóló díszoklevelet adott át részére. Az alkalom a „Feltámadt Hős” elnéklésével ért véget, melyet szeretetvendégség követett.

Á. Gy.

Te vagy nekem a túlsó part (folytatás a címloldalról)

Ekkor a Halál szelíden vállára tette a kezét, ő pedig engedelmesen elindult vele. A másik part valóban nem volt ismeretlen számára, mert pásztorsípjának dallamait már érkezése előtt odasodorta a szél. Ennyi már várta önmagából odaát.

Bármily szép is ez a legenda, János igéje szerint kissé másként vannak a dolgok. Ama végső megérkezés előtt ugyanis sokszor és újra meg kell érkeznünk – a testvérig, felebarátunkig, a másikig. Átmenni a halálból az életbe. Hiszen ők alkotják a te túlsó, időleges partodat. Családod, rokonságod tagjai, barátaid, ismerőseid, gyülekezeted tagjai, munkatársaid, főnököd egy-egy élő „part”, ahová valamikor valahogyan, sőt mielőbb meg kell érkeznünk. Még akkor is, ha kevés közöttük a szelíd János, s egyre több a téged tagadó Péter, a benned kételkedő Tamás, az egy tál lencséért nemcsak a maga szabadságát, hanem a tiédet is eladó Ézsau, vagy az addigi életedet eláruló Júdás!

S ott van még a nagy folyam is: az önzés, a szeretetlenség, a gyűlölet, az irigység, a bizalmatlanság, korunk krízises korszemlének zavaros, szennyes folyama, ami láthatatlan, de sodró, örvénylő valóságként áll közénk. És a legnagyobb szakadék: a szívünk, amiben Isten tudja csak, milyen indulatok lávafolyamai fortyognak. Ki vezet át, ki vezet hát el minket a túlsó partra, ki visz oda a másik emberig? S hogyan támadhat lávafolyamos vagy kiszáradt sivataghoz hasonló szívekben pásztorsípdallam? És árad-e belőlünk valami „dallam”, némi harmónia, békesség, ami megelőzi minket, szól, üzen, s eléri, megérinti a másikat, mielőtt még megszólalnánk? Sodor-e majd minden napjainkból egy-egy imafoszlányt, jósaőtredéket a Szél mások felé? És egykor Isten elé? Illatáldozattá vagy bűzbarlanggá formáljuk magunkat? Vagy elenyészünk hangtalanul, visszhangtalanul, mintha nem is éltünk volna?

Ha van, akkor ki az, aki átviszi jó szándékunkat, személyiségünk „dallamát” a túlsó partra? Ki érteti meg másokkal, hogy mi ezért a dallamért születünk a földre? Egyvalaki teheti meg ezt. Az, aki magáról így szól: „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek”. Ha Jézus Krisztus a Révészünk, Útikalauzunk a szívek között, híd a sodró gyűlöletfolyamok fölött, ha ő jár előttünk, s mi szorosan a nyomában, bizonyosan megérkezünk mindennapjaink túlsó partjára, feleba-

rátunkig, testvérünkig, családtagunkig, rokonunkig. Ama végső part előtti pillanatpartjainkra, a másikig. És egyszer majd a visszaút nélküli földre.

De csak akkor születesz valakinek testvérré, válhatsz felebarátjává, ha Krisztussal naponta átmész a halálból az életbe. Ha önzésed zárt szigetletéből, önmagad szeretetéből, kényeztetésének bűvköréből Krisztust követve kivonulsz, naponta megtéve a kimért exodust, csak akkor érkezhetsz meg a másikhoz. Ténylegesen és számára is valóságosan. Olykor a szívéig. A belső-külső exodus vállalása és megtétele nélkül nincs elindulás, de megérkezés sem. Ezt nevezhetjük a jánosi evangéliumi feltételnek. De tudjuk-e, hisszük-e, teljesítjük-e ezt a jánosi feltételt? Mint akik már átmertünk a halálból az életre?

Krisztus diplomatája, az ENSZ egykori főtitkára, *Dag Hammarskjöld* ezt az 1950-es években így fejezte ki: „Életednek csak akkor van értelme, ha másoknak adsz valami értékeset. Ezért szolgálj hát mindhalálig másoknak!” Ez az exodus az, ami igazi tartalmat és feladatot tölt minden pillanatodba. Ekkor fel sem merülhet drámai, pusztító erővel a kétely szülte kérdés: Mi értelme az életnek? Általmehetsz a cinizmus halálba rántó örvényei fölött és között az életre a sorsodnak örök értelmet adó Krisztus-követésben. Hisz ő maga a Logosz, az Ige, az Értelme. Ekkor magad és mindenki számára lesz biztató szavad, továbbsegítő, támogató, távlatok látására ösztönző bölcs gondolatod, ízes üdvözlőd, gyökeres szót szoló imádságod.

De hallod-e hangját, s mérték-e számodra az az érték, amit ő felkínál neked? Kinyújtod-e érte kolduskezed, vagy egy életen át kacatok, limlomok, semmiségek között turkalsz, matatsz? Ha igen, akkor napjaidból pásztorsíp hangja, harmónia dallama száll majd Isten felé, s ennek gyógyító dallamtöredékeit viszi majd a Szentlélek szele a veled úton lévő szívére, hitelesen, cáfolhatatlanul. Most és végső távozásod után is. Hogy ez így lehessen, mondjuk együtt *Reményik-kel*: „Én Istenem, ameddig akarod / Vagyok, leszek a Te trubadúrod, / (...) A dalt így adad zengenem, / S én erre felteszek egy életet, / Heroldod, kürtöd, szócsöved, / E szív – ameddig akarod.” Ámen.

„Mi tudjuk, hogy átmertünk a halálból az életbe, mert szeretjük testvéreinket: aki nem szereti a testvérét, a halálban van.” (1Jn 3,14) **Dr. Békefy Lajos**

(Folytatás az előző oldalról)

Nemcsak a lelkipásztorjelöltek alkothattak véleményt saját szolgálataikról, az őket fogadó gyülekezetekről, hanem a gyülekezetek lelkipásztoraitól és vezetőitől is véleményt kértünk a diákok forgolódásáról. Hadd álljon itt néhány jellemzés, anélkül hogy a neveket elárulnánk! Az egyik hallgató igehirdetéseiről így ír: „Többféle gyülekezetben a hallgatóságnak megfelelően hirdette az ígét, figyelembe vette az összetételt, a korosztályokat. Személyes élményekkel is illusztrált, fenntartotta a figyelmet. Nem laposodott el a témák kifejtése, volt eleje és vége. Közben biblikus témákkal, bibliai személyekre utalással tette érthetővé a textust.” Egy másik hallgató szószéki megjelenéséről ezt írja: „Az ünnephez illően fekete öltönyben jelent meg, hangerejét pontosan a terem méretéhez igazította. Nem gesztikulált sokat, de nem is volt szüksége semmilyen figyelemfelkeltő tevékenységre, pusztá megjelenése és prédikációja elég volt a figyelem fenntartásához.” Egy következő testvér szószéken kívüli forgolódásáról ezt az információt kaptuk: „A gyülekezet tagjaival, idősekkel és fiatalokkal történt beszélgetései, megnyilvánulásai őszinte testvéri légkört teremtettek, szavai bátorítók és viselkedése példamutató volt.” Végül a gyülekezeti tagok visszajelzései a hallgatókról: „Nagyon jó volt látni és hallani fiatal testvérünk fejlődését minden téren. Hozzáállása a szolgálatokhoz és a testvérekhez példaértékű volt. Többben is megjegyezték, hogy fiatal kora ellenére igen komolyan veszi Istentől való elhívását és minden rábízott szolgálatot. Ének-zenei szolgálataiban is az Istennel való mély kapcsolatát lehetett érezni.”

Bizonyos vagyok benne, hogy az őszinte beszámolók és vélemények a lelkipásztori hivatásra való eredményes felkészülés eszközei.

Nemeshegyi Zoltán

2012. március 11.

A kőbe foglalt evangélium 2012. február 13–19.

Az imádságról mondták

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt!” (Fil 4,6)

♦ Bármilyen fontos ahhoz, hogy gondolkodj azokról, ahhoz is elég fontos, hogy imádkozz azoknak érte. (George MacDonald)

♦ S minthogy Istent ítélem minden bölcsesség kútfejeként, helyesnek és szükségesnek véltem, ha segítségért hozzá folyamodom; e célból írtam az alábbi kis imádságot, és önvizsgálati táblázataim elé iktattam, mindennapos használatomra.

„Ó, hatalmas Jóság! Bőkezű Atya! Könyörületes Kalauz! Öregbíts a bölcsességben, hogy legigazibb érdekeimet láthassam! Erősíts elhatározásaimban, hadd válthassam valóra, amire a bölcsesség egyszer rávezetett! Fogadd el többi gyermekednek tett szolgálataimat, hiszen másként végzetlen jószágodat nem viszonzhatom!” (Franklin Benjamin)

♦ Az emberekkel beszélgetni Istenről egyszerű dolog, de Istennel beszélgetni az emberekről még nagyszerűbb. Soha nem fog jól és igazán sikeresen beszélgetni az emberekkel az, aki nem tanulta meg jól, hogy hogyan beszélgesse Istennel. (E. M. Bounds)

♦ Mikor Istenre bízom a sorsom, érzem, hogy Isten nem ad föltétlen jogot ehhez. Hinnem kell benne, hogy „madárka tolla se hull ki” az ő akarata nélkül, de nincs jogom vaksi bizalommal mindent az ő kezébe tenni le; Isten reám bízta, hogy csináljam és igazítsam a sorsom. S csak ha vállalom ezt a feladatot, akkor segít. A tunyák és a gyávák, akik bólogatva és hümmögve Istenre bíznak mindent: a válságos pillanatban Isten szava nélkül maradnak. (Márai Sándor)

A február 12-i számban már hírt adtunk Kim Ki Chul kőporfestőművész kiállításáról. A kiállítás képeinek látványa a megszokott, a falakon függő művek egy ember láthatóvá vált gondolatvilága, egy válogatott alkotássorozat. Ebben a gondolati kivetítésben, ami eltér a technikájában a festőművészeti kifejezőmódtól, a kivitelezés attrakciója kézzel is tapintható. A festmény felülete rétegekből áll össze, a felépített színek, a természetből a formagazdagságot, az emberi életből pedig a gondolatokat mutatja be. Hogy az ember szívében mit hordoz, azt nem tudja a másik ember. A festő szerint mindenkinek kellene magán egy monitort, egy kijelzőt viselni, amiben látni lehetne, hogy az ember mit hordoz a szívében, mit jelenít meg a környezeti hatásokból. Láthatóan ennek nagy szerepe van az alkotásokban, ami nyilván foglalkoztatja a művészt. A képeken a madarak, virágok a síkból kiemelkedve gyönyörködtetik a szemet, mintha lenyomatok lennének. A virágokat már csak az illatuk hiánya húzza vissza a kőporba, az összezúzott kő viszont egy csillogó felületet ad kárpótlásként. A képek bibliai eseményeket is ábrázolnak: a Noé bárkáján kívül rekedteket, a tizenkét tanítványt könnyen felismerhettük, de a két fa, „a bűn fája és az igazság fája” már magyarázatra szorult, ebben segítségünkre volt az alkotó. A tárlatvezetés valójában egy bizonyosságtétel. Egy családi heves szóváltást követően a padlóra hullott vércseppekből felismert, Jézus vére általi áldozatot, amit érte is meghozott Isten. Odatekintett a vére: én ölttem meg őt, és nem más! Ennek hatására

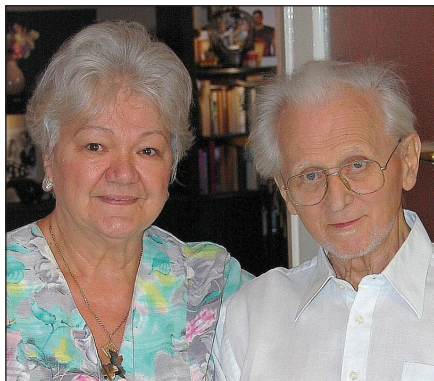
tért meg és az élete más irányt vett. Az ígét kezdte olvasni, és Lk 19,40-ben megszólítva érezte magát: „*hogyha ezek elhallgatnak, a kőek fognak kiáltani.*” Isten szeretete egyszer a kőeket is megszólaltatja evangéliumhirdetőkként, gondolta Kim Ki Chul, és ez a motiváció az, ami vezeti kezét az alkotásban. Visszatérve a két fát ábrázoló festményhez, a bal oldali fát a földből vett porított kőekből festette. Azt mutatja, mondja a festő, hogy a sátán a testi gondolatokat az ember szívében gyökerezi le, a testet a föld szimbolizálja annak gondolataival. A földön élő ember szíve a sátáné, nem Istené. Amíg az ember a földben gyökerezik, ő csak a bűn fekete gyümölcsseit termi. A jobb oldali fát az égből hullott kőekből, meteoritokból festette. Ez a fa jelképezi a keresztyén lelkeket. A Krisztus által újjászületett embereket, akiknek szívében Jézus lakozik. Az ő gyökereik nem ebben a földi világban gyökereznek. Az ő világosságuk ragyogja be a földi sötétséget, és ehhez megfelelő lelki gyümölcsöket teremnek. A képen ezek a gyümölcsök aranyporból készültek. A festő műalkotásai a megértett Bibliát, és az ember reménységét ábrázolják.

Dunai Ferenc

A kegyesség nem látszat

Bizony, önmagunkban is felfedezhetjük az álkegyesség és a szentségtelenség nyomait. De hiszen ez természetes is, kik lehetnének azok, akik a kegyesség látszatát őrzik az ereje nélkül, ha nem éppen a kegyesek, hívők közössége, mi. Van, amikor arra gondolunk, hogy az első keresztyénekhez kellene hasonlítani szervezeti, szokásokban, csodálatos képességekben, hogy gyülekezeteink, a kegyességünk is újra erős lehessen. Ám ez tévedés, a kegyesség erejét nem az biztosítja, ha a körülményekben az első hívőkhöz hasonlítunk, hanem ha az életünkkel Krisztushoz hasonlítunk. A gyülekezeti gyakorlatok mindig is változások alatt álltak, és ezután is változni fognak az idők végéig. Krisztus az, aki nem változik. A Krisztushoz való hasonlóságunkat kellene jobban ápolnunk és őriznünk. A kegyességnek nem a hit látszatát kellene keltenie, hanem gyakorló és bátor hitet! (KB, Áhítat 2011)

Mérföldkő és útélágazás

Mindnyájunk életében vannak mérföldkövek, amelyek arra készítetnek, hogy visszatekintsünk a megtett útra. Nincs ez másként két ember közös életútjának értékelésekor sem. Amíg a világiak ezt jókedvű mulatozással, önmaguk ünneplésével töltik, addig a hívő ember szívében hálaadással gondol a jó és a nemszeretem napokra egyaránt. Keresi, és meg is találja azokat az okokat, amelyekért hálaival tartozik Istennek. Nem mindig a hangos ünneplés a legalkalmasabb ilyenkor, hanem inkább a csendes elmélkedés, amikor lelki szemeinkkel felfedezhetjük a homokból hirtelen eltűnő lábnyomokat, és tudjuk, hogy ekkor az Úr a vele járó embert különös kegyelemmel védi. Nem hagyja el, csak karjaiban hordozza.

Dr. Meláth Ottó testvér és felesége, Pannónhalmi Éva 2011. október 16-án családi körben ünnepelte 50. házassági évfordulóját. Ottó testvérünk betegsége nem kedvezett a nagy ünnepségnek, de annál inkább a hálás visszaemlékezésnek. Pécsi rokonai meglátogatták, és a rövid találkozás alkalmával az Ige dominált. Amikor az ötven esztendőn át kipróbált házasságról beszélgettünk, szóba került a meglátni és megszeretni tapasztalata, a régmúlt újpesti évek, a hajdani menyegző, amelyen a családi Bibliából felolvasott köszöntő ígére őszintén dobbant rá a szívük: „Mi hisszük, hogy a jó Isten velünk lesz és megáldja életünket!” Így is történt. Meggyőzően nyilatkoztak mindketten: „Az Igéből vettük mindig az erőt, és az Ige által igyekeztünk megoldani az éppen aktuális problémákat.” Amikor ennél a fontos határkőnél megállva beszélgettünk,

így foglalták össze a közös életutat: „Az éneklés és az Ige tették tartalmassá az együtt töltött ötven évet.” És az öröm, amely gyermekeikben és unokáikban is megadatott. Attila, a lelkipásztor képviseli a közös út eredményének az ősöktől örökölt ágát; az éneklés, amely különös ajándékként adatott mindkettőjüknek, Andrea leányuk révén fut tovább.

Ez a jubileum a Meláth házaspár életében egyben útélágazódást is jelentett. Röviddel a házassági évfordulót követően a közös út megszakadt. Azóta Ottó testvérünk énekével odafent dicsőíti az Urat, Éva köztünk maradt. Őrá még családja körében feladatok várnak, de abban biztos, hogy férjének távozása megegyezett Isten akaratával. Szívében béke van, és ez kedves az Úr előtt.

Marosi Nagy Lajos

A szeretet otthon kezdődik

Azt gondolom, hogy a mai világ fejtezőre van állítva, és sok a szenvedés azért, mert oly kevés a szeretet az otthonokban és a családi életben. Nincs időnk a gyermekeinkre, nincs időnk egymásra, nincs időnk élvezni egymás jelenlétét.

A szeretet az otthonainkban kezdődik; a szeretet az otthonokban lakik... Úgy tűnik, manapság mindenki szörnyű sietségben van, türelmetlenül a minél nagyobb siker, fejlődés, gazdagság és más hasonlók elérésében, a gyermekeknek pedig szüleik idejéből oly kevés jut. A szülőknek nincs idejük egymásra, és így a családokban kezdődik a világ békéjének felbomlása.

Szükségünk van arra, hogy megtaláljuk Istent, de őt nem találhatjuk meg a zajban és nyugtalanságban. Isten a csend barátja. Nézzétek a természetet, ahogy a fák, a virágok, a fű csendben növekszik; nézzétek a csillagokat, a holdat és a napot, ahogy csendben haladnak... Szükségünk van a csendre, hogy megérinthessük a lelkeket.

Kalkuttai Teréz

Egy százalék

A Veresegyházi Baptista Gyülekezet által működtetett **Küldetés az Emberért Közhasznú Alapítvány** képviselőjében tájékoztatjuk tisztelt támogatóinkat, hogy a személyi jövedelemadó 1%-ából 2011. évben 317 661 Ft folyt be számlánkra. Ezt az összeget működési költségeinkre fordítottuk. A támogatásokat köszönjük. Hozzájárulásokat a továbbiakban is köszönettel és tisztelettel elfogadunk. További információ a <http://baptista.hu/veresegyhaz> weboldalon található.

Adószámunk: 18687020-1-13.

Bankszámlaszámunk: Veresegyház és Vidéke Takarékszövetkezet, 66000011-11059709.

H I R D E T É S E K

♦ **Szakácsot keres** A WOL Élet Szava tóalmási üdülőközpontjába odaszánt életű, gyakorlott, referenciával rendelkező fiatal férfi szakácsot keresünk. Érdeklődni lehet: Csikos Gábor igazgatóhelyettes: +36-29/426-003, +36-20/886-8388, e-mail: gcsikos@eletszava.org.

♦ **Albérletet kínál** Kiadó 20 m²-es, bútorozott minigarzon a XIII. kerületben 33 ezer Ft + kis rezsi. Mérföld fogyasztás, kert, kocsibeállítás. Tel.: 06(30)961-4103.

♦ **Albérletet kínál** Családom hívó testvérnek albérletre kínál egy XVII. kerületi garzonlakást. Érdeklődni lehet: +36-70/629-7676.

♦ **Ház eladó** Kartal csendes központjában felújított, 4 szobás, erkélyes, 144 m²-es ház gondozott nagy kerttel eladó vagy két gödöllői vagy budapesti lakásra cserélhető. Az ingatlanról fotók: <http://galga.ingatlan.com/5838314>. Irányár: 19 900 000 Ft. Érdeklődni lehet: +36-20/360-7400.

♦ Vendéglátói egységbe **eladót felvesszünk**, virágboltba **virágkötőt keresünk**. Érd.: 06 20 886 0160.

♦ Társasházban 3 szoba összkomfortos **lakás** telekkel sürgősen **eladó** áron alul, Budapest, XXII. ker., Rózsavölgy. Tel.: 06/20/886 0440.

BékeHírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: dr. Mészáros Kálmán egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula • Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehironok@baptist.hu • www.bekehironok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A BékeHírnök csekk számlaszáma: 11706016-22163851 • Kéziratot nem adunk vissza és nem örzünk meg. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetéseket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • Nyomtatás: Mátyus Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátyus Gyula • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 200 Ft

Szüntelenül imádkozunk!

Livingstonról, az Afrika-kutatóról mesélték el a bennszülöttek, hogy halála reggelén hiába vártak rá, hogy végre kijöjjön a sátrából. Azután megunták a várakozást, és bementek hozzá, s ott találták az ágya mellett, térdén állva imádkozva. Így halt meg... Szüntelenül imádkozunk, ezt kéri tőlünk az Ige is. Aki csak hányavetin összekulcsolja kezét, fáradtan lehunyja szemét, és csak úgy hanyagul belesuttog néhány szót a levegőbe, az különösebb hatóerőt nem érez ebben – de aki ráeszmél és rádöbben arra a hihetetlen csodára, hogy a nap bármely szakában van, Aki meghallja és meghallgatja kisgyermek kérését, a tévelygőket, a szorongatásban lévőket, akár a haldokló emberek imádságát – az ámulva áll meg az imádság csodálatos ereje előtt... Bizony, bizony nincs komolyabb, cél tudatosabb a földön, mint az Istenével szakadatlan beszélgető ember. A tiszta szívvel imádkozókat Isten meghallgatja, a világtól elkülöníti a maga számára, és ezeket üzeni nekik: „Én magam oltalmazom mindenfelől – így szól az Úr –, mint egy tízes fal, és ott leszek benne dicsőségesen.” (Zak 2,9)

Leleszi Balázs Károly

Isten imádása és szeretése

Miért a legfontosabb az imádat? Mert még ha helyesen is gyakoroljuk a szertartásokat, és törekszünk is minden erkölcsi szabály betartására, és helyes ismeretünk is van, mindez kevés ahhoz, hogy az életünk erővel teljen meg, hogy igazi krisztusi életet éljünk, hogy úgy éljünk, ahogyan ő élt. A helyes szertartásokat, a jó erkölcsöket, az igaz hitet Isten igazi imádása és szeretése tölti meg élettel. A jó erkölcs és a helyes hit könnyen nagyképűvé, lenézővé teszi az embert. A farizeus imája mutatja ezt Jézus példázatában, aki alázatosan elmondta, hogy mások milyen alávalók. A reformátorok jó része viszont felismerte, hogy nem csupán az elfajult hitfelfogásokat kell megújítani, visszafordítani a Biblia helyes tanításához, hanem személyesen kell Istenhez mint szerető Atyánkhoz fordulni.

A csendes, engedelmes József 2. rész

„Amikor a nyolc nap elmúlt, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant. Amikor leteltek a tisztulásnak a Mózes törvényében megszabott napjai, felvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, amint meg van írva az Úr törvényében, hogy »minden elsőszülött fiúmagzat az Úrnak szenteltesse«; és hogy áldozatot adjanak az Úr törvényében foglalt rendelkezés szerint: »egy pár gerlicét vagy két galambfiókát«. Íme, élt egy ember Jeruzsálemben, akinek Simeon volt a neve. Igaz és kegyes ember volt, várta Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta. Azt a kijelentést kapta a Szentlélektől, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja az Úr Krisztusát. A Lélek indítására elment a templomba, és amikor a gyermek Jézust bevitték szülei, hogy eleget tegyenek a törvény előírásainak, akkor karjába vette, áldotta az Istent, és ezt mondta: »Most bocsátod el, Uram, szolgálodat beszéded szerint békességgel, mert meglátták szemeim üdvösségedet, amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára, hogy megjelenjék világossággal a pogányoknak, és dicsőségül népednek, Izraelnek.« Apja (József) és anyja csodálkoztak a róla mondottakon, Simeon pedig megáldotta őket.” (Lk 2,21–34)

József engedelmes volt Mózes törvényének Jézus körülmelésében is, az elsőszülött Úrnak szentelésében is, az asszony szülés utáni tisztulásában is. Szegények lévén, az előírt madarakat vitték áldozatul az Úrnak. A templomban az Úr újabb üzenetet és áldást adott nekik. Mindketten csodálkoztak a jövődöléseken. Ezek között vannak olyanok is, amelyek még nem teljesültek be. Az Úr egyes kijelentéseit eleinte még nem értjük. Ezek csak később válnak világossá a számunkra.

„Miután eltávoztak, íme, az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában, és így szólt: »Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját,

menekülj Egyiptomba, és maradj ott, amíg nem szólok neked, mert Heródes halálra fogja kerestetni a gyermeket.« Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját még éjnek idején, és elment Egyiptomba. Ott volt Heródes haláláig, hogy beteljesedjék az, amit az Úr mondott a próféta által: »Egyiptomból hívtam el fiamat.«” (Mt 2,13–15)

Az angyal riadójára gyorsan menekülniük kellett idegen országba. De ezzel is beteljesült egy jövődölés. Ismeretlen földre kellett áttelepülniük, nem lakhattak az atyáik földjén egy zsarnokoskodó, gonosz uralkodó miatt, aki még csak nem is volt izraeli eredetű. Viszont József nem ezt vette figyelembe, hanem az Úr parancsát, ezért rögtön szedelőzködött, és a kis családjával együtt elindult Egyiptomba.

„Amikor Heródes meghalt, íme, az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában Egyiptomban, és ezt mondta: »Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, és menj Izrael földjére, mert meghaltak azok, akik a gyermek életére törtek.« Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját, és Izrael földjére ment. Amikor azonban meghallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik atyja, Heródes után, félt oda visszatérni. Miután pedig kijelentést kapott álmában, Galilea területére vonult vissza; és amikor odaért, abban a városban telepedett le, amelyet Názáretnek neveztek, hogy beteljesedjék, amit a próféták mondtak: názáretinek fogják őt nevezni.” (Mt 2,19–23)

Újabb vándorlás, újabb áttelepülés. Róluk is szól ez az igever: „Vallást tettek arról, hogy idegenek és jövevények a földön.” (Zsid 11,13) (Folytatjuk)

Bognár Attila

Ó, boldog ház

Ó, boldog ház, hol ketten egygéválnak;
Hol békesség és szeretet honol.
Az élet útján híven együtt járnak,
Egy hitben élnek, rád figyelve jól.
Hol rajtad csügghető szemmel mind a ketten
Örömben, bajban összetartanak,
Tevéled vágyának élni reménységben,
Ha verőfényes, vagy ha zord a nap.

Ó, boldog ház, hol féltő imakézzel
A gyermek sorsát szívedre teszik,
Gyermekbarát, Te áldva rájuk nézel,
Tőled a legjobb tanítást nyerik.
Mind boldogan lábad köré leülnek,
És hallgatják ajkad szelid szavát.
Már kicsi korban néked úgy örülnek,
És megtanulják neved dallamát.

Carl Johann Philipp Spitta